

Βλέποντες πῶς φόρους πλέον δὲν πληροῦν τὰ σκυλιά,
βλέποντες πῶς ἡ σκιδὰ κάνει σήμερα δουλειά,
τώρα ἡγήγορ' ἂν δὲν πῆζε συνταγματικῶς ὁ γέρος,
θὰ πεταζώμε σκορπίνικα καὶ γοάκια κατὰ μέρος,
καὶ θ' ἀρπάξωμε κι' ἡμεῖς σκουρίνας κόκκιναις καὶ ὄχρει;
καὶ μεγάλα πατερά, καὶ θὰ ἔγουμε σκιδάδες.

Τέτοια ποὺ λές ἀπήνησαν καὶ τοῦτοι, Φασουλῆ,
καὶ τώρα λάβε τρεῖς ζυλιῆς καὶ σὺρε 'στὴ Βουλῆ,
ζυλιένε φαρχατζῆ,
ν' ἀκούσε τὰ καὶ τὰ.

**Ὁ Θόδωρος ὁ μπαμπαλιῆς
κι' ὁ Τουρκαλιῆς ὁ Φασουλῆς.**

Φασ.—Ἐρχομαι, Ντεληγιάνν Πασαῦ, ποὺ τόσο σὲ κυττῶν,
ἀπὸ τὸ Σκαμπολιάν.

Χαμὶ Σουλτάνο μ' ἔστειλε τὸ Μετζητιεὶ νὰ ντώσω
κι' ἐντὸ νὰ ζερανωτώσω.

Σκυῶ μ'προστά σου, Χαζρετλοῦ, Τόντωρε μπαμπαλιῆ,
'Ἐτέμ Πασαῦ σιζὲ σεβέρ, σὲς ἀγαπᾷ πολύ.
'Ἐκεῖνο τὸ μουχρεμπε ποτέ του ντὲν ξεγάνει,
τὸν πόλεμο ποὺ τοῦκανε, ἐρέντη μ' Ντεληγιάννη.

Νέ ἐὰρ νὲ γιόκ, ἐρέντη μου ; τί νέκ ντηλανάτῃ ;
μὲ τὸ Λιμπρίτη γένεται μεγάλο πακιρντί,
κι' τρώει τὸ Ντοβλιεὶ
παρκαποῦ σκελιεὶ.

Μεγάλα νομοσχέντικα καὶ τοῦτο κοπαρντζιε,
μὰ τίποτα τὸ Βασιλιῆ γὰ τούτα ντὲν γνωρίζε.
Ντιάντοχο 'φουριστίστικε,
λαμιάς σας ἰζεσιόστικε,
κρίσι μοῦ λένε τᾶχετε, μὰ κρίσι τί τὰ 'πῆ,
ἐρέντη μ' Τσελεπῆ ;

Κρίσι μοῦ λένε τὰ γενῆ, κρίσι μοῦ λέν ντὲν γένεται...
ὄριστε, πῶς σοῦ φάνεται ;
Τὸ Ντεληγιάννη 'κάλεσε, γιαβρόμο, τὸ Σκαπουτζάκη,
πὸναι μεγάλο τζάκι,
'ντικὰ του νομοσχέντικα τὸ Σκαπουτζάκη φέρνει,
Λιμπρίτη λένε κι' ἀπ' αὐτὰ πῶς πέρνει καὶ ντὲν πέρνει.

Τὸ Ντεληγιάννη κάθεται σ' αὐτοῦς τοὺς δρό καροῖ
κι' ἰγένονται τὰ σθέντικα κερποῦζ σαλαταῖ
κι' ἰκουβεντζάουσε γὰ' αὐτὰ κι' ἰκάτω 'στὸ Τσακρί.

Τζάνουμ παπποῦ, πῶς ἀρῆσεσ τούτο τὸ Σερασκέρη
νὰ κἀνη τέτοιο πρῶμμα,
κι' καταντίπ τὸ Βασιλιῆ γὰ τούτο νὰ μὴν ζέρη
σὰν νὰ τοῦ πῶχεσ τάμμα ;

'Α ! τζάνουμ, πῶς τὸ κἀνατε ; ... γιχτι ντὲν μοῦ 'μιλεῖς ;
επιχόουκ μπελάτερ, γένηκε μεγάλος σας μελεῖς ;
ἢ Γενικὴ Ντιοίκη... τί ντιάβολο τὰ γένη ;
τὰ μενρ ; ντὲν τὰ μὲνη ;

Τ' ἀρῆσεσ τὸ Ντιοίκησ, κατάρησι κι' ἀργίη ;
τὰ κἀνεσ Στρατηγίη ;

τάφῆσεσ νᾶναι καὶ τὰ ντυῶ ;
ἄντε, Πασαῦ μοῦ, νὰ σὲ ντιῶ.

Κορντόνι σμιδιόστικε,
τὸ Κόντε τὰ ζηριόστικε,
στέλλεισ Σκουῖε 'στὸ Βασιλιῆ, στέλλεισ καὶ Καραπάνο,
τὸ Κόντε πάει, 'βούστικε, Κορντόνι πᾶλι νίκη...
ἂ ! τζάνουμ, 'πέσ τὰ νὰ τὰ 'πὸ 'στὸ Πατισόχ Σουλτάνο
ποῦ τώρα τώρα σ' ἔκανε τῆς γόνυσε του μακίσι.

'Αφερμ... νὰ τὸ Μετζητιε... καλὰ τὰ σοῦ παχίγη...
ἄντε νὰ 'ντιοῦμε μπακαλοῦμ... γαλαλί νὰ σοῦ γένη.
'Αφερμ... εἰσι κνωστικὸ, ντὲν εἰσι πῆξ σακίγη...
ἀρτίκ ντὲν βράζει μέσασ σου πολεμικὸ γιχκίνη,
κι' οὐλ' οἱ Πασαῦντεσ σὰν γαζοῖ
σ' ἰβλέπουσε μὲ μὰ γαρῶ
ποῦ γιχ τὸ Βούλγχερο, Γαζῆ,
ντὲν ντιέισε τώρα μπὲρ παρᾶ.

Νά ! πάρο νὰ φορκιζέται κἀνέκασ μπουνταλάς...
ἄφερμ, τζάνουμ Τοντωρῆ... γιχτι ντὲν μοῦ 'μιλεῖς ;

Δελ.—Τί νὰ σὲ ; πὸ... καλλίτερο κἀνεῖσ νὰ σιωπᾷ...
ὁ κύριος μοι φαίνεται πῶς δὲν μεσ ἀγαπᾷ,
πατισακίε σεβμέσ μιχίε,
ἂν καὶ τοῦ στέλλω τὸν Σκουῖε.

Φασ.—'Ολάσιν τούκ μπεγζοῦκ Βεζῆρ, ντιγῶσε πολὺ σικίε
ἔλα Βεζῆρ νὰ γενῆ 'στῆς Πόλις τὸ Ντοβλιεὶ,
μακρὸ ταμποῦκι νὰ ρουφᾷ ἀπάνω σὲ μιντέρικα,
νὰ τρέιβε τὰ ποντάρικα σου κι' με τὰ ντυῶ σου χερίκ,
κι' νὰ σ' ἰρέρουσε ρικί
μὲ τὰ ποτῆρικα τὰ χρυσῶ,
κι' νὰ σοῦ λέν ἐντὸ κι' ἐκεῖ :
τζάνουμ Βεζῆρ τούκ γιασᾶ.

'Ἐκεῖ σάνιντεσ γιόκ, παπποῦ... Βουλαῖς Μουλαῖς ντὲν ἔχει...
ἰγράφεισ νομοσχέντικα ; 'στὸ Πατισόχ ἰτρέγεισ,
κι' αὐτοῖσ ἰβάζει τὸ ντυορῆ κι' ἰτρέμεισ κι' τὰ χάνεισ
κι' πέρτεισ κάτω μπρούμπετα κι' τεμενάδες κἀνεῖ.

Κί σὰν ντὲν κἀνεσ οὐλ' αὐτὰ
κι' ἀγαρα κλάβε κι' γραφτά,
σὶ κράζουσ 'στὸ Γιλδί, Γαζῆ,
νὰ πῆζε τὸν καβέε μαζί.

'Ἀρτίκ σοῦ ντινούτ νὸν καβέε πάει ντὲν πάει βράσομ
κι' ἰκάνεισ μπλοῦμ 'στὸ Βόστορο μαζί μὲ τὸ παρᾶσμο.

'Αφερμ, Κορνδοῦνᾶρεσ κι' ἰμπλο μου φηρίκ,
σοῦ κἀνω κι' ἄλλο τεμενὰ κι' ἰβγαῶ τὸ σκρίκ.

**Καὶ καμπόσαι ποικιλίαισ,
μ' ἄλλοιουσ λόγουσ ἀγγελίαισ.**

Τοῦ προσφιλοῦσ 'Αγαθοκλή Κωνσταντινίδ' ἢ Μαίρη,
ἕνα κορίσι μάλαμικα καὶ σὰν τὸ κρουνερί,
ἄρραθωσίησ κατ' αὐτὰς εἰς ὄμιλον στενὸν
Νικόλαιον τὸν Μεταξᾶν ἐκ τῶν ὄμογευθᾶν.
Κι' ὁ Φασουλῆσ τοῦσ εὔχεται πολλὰ καλὰ μεγάλα,
κι' αὐτὸ τᾶθᾶντο νερὸ καὶ τοῦ πούλιου τὸ γάλα.